

ΓΙΑΤΙ Ο ΠΑΠΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητού

Σαν να μην μας έφθαναν τα πάμπολλα άλλα προβλήματα που ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία, μας προστέθηκε ακόμα ένα τον τελευταίο καιρό, η επίσκεψη του πάπα στην πολύπαθη χώρα μας! Είναι προφανές ότι η υποτιθέμενη προσκυνηματική επίσκεψη του πολιτικοθησκευτικού άρχοντα του κράτους του Βατικανού, έγινε κατόπιν καλά προσχεδιασμένου τρόπου. Οι άριστα λειτουργούσες διπλωματικές υπηρεσίες του “κράτους του Θεού” παγίδευσαν τόσο την Ελληνική Πολιτεία, όσο και την ηγεσία της Εκκλησίας μας,, προκειμένου να βάλει πόδι (και) στην Ορθόδοξη Ελλάδα ο νέο-ρωμαίος ηγεμόνας.

Διακεκριμένοι επιστήμονες αποφάνθηκαν τελικά πως το προσκύνημα του πάπα στους τόπους όπου περιόδευσε ο απόστολος Παύλος είναι ένα αληθοφανές πρόσχημα, ώστε ο “αντιπρόσωπος του Χριστού στη γη” και ο “διαχειριστής όλων των εξουσιών που πηγάζουν από το Θεό ” να περιοδεύσει στη “θέοθεν δοσμένη σε εκείνον δικαιοδοσία”, καθ’ ότι , “ό,τι ανήκει στο Θεό, ανήκει δικαιωματικά και στον αντιπρόσωπό του στη γη, τον πάπα”! Ήδη ο “αγιότατος” επισκέφτηκε και άλλες ορθόδοξες χώρες όπως τη Ρουμανία και τη Γεωργία και σκοπεύει να επισκεφτεί τη Ρωσία, την Ουκρανία, την Κύπρο και αλλού.

Οι αντιδράσεις από μέρους του ελληνικού λαού είναι μεγάλες, διότι γνωρίζει καλά πως ο παπισμός είναι ο υπ’ αριθμόν ένας και μόνιμος εχθρός του Ελληνισμού και της Ορθόδοξης πίστης του. Τα ιστορικά γεγονότα είναι οι αψευδείς μάρτυρες αυτής της σκληρής πραγματικότητας. Η “ατίθαση” κατά τους παπικούς Ορθοδοξία, η Οποία δεν θέλησε με κανένα τρόπο να υποταγεί στον νέο-ρωμαίο ιμπεριαλιστή αυτοκράτορα, είναι η “χείριστη των αιρέσεων” και οι Έλληνες που παραμένουν πεισματικά ορθόδοξοι, όπως και οι άλλοι ορθόδοξοι λαοί, είναι οι “πιο μισητοί αιρετικοί” σύμφωνα με την ... Αγία Έδρα!

Υπάρχουν όμως κάποιοι, οι οποίοι αντιμετωπίζουν την επίσκεψη του πάπα επιπόλαιο, επειδή δεν γνωρίζουν τις βαθύτερες θεολογικές και πολιτικοκοινωνικές παραμέτρους. Επικρίνουν μάλιστα όσους

αντιτίθενται στην επίσκεψή του στην Ελλάδα. Για το λόγο αυτό παραθέτουμε τα ακόλουθα σύντομα στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν ότι ο παπισμός όχι μόνο δεν είναι χριστιανικό έστω δόγμα, αλλά πλήρης νόθευση της Εκκλησίας, η Οποία στενάζει κάτω από την πολιτική εξουσία του νέο-ρωμαίου αυτοκράτορα του Βατικανού. Το Πατριαρχείο της Δύσης βρίσκεται δυστυχώς εδώ και χίλια χρόνια υποταγμένο στη φράγκικη πολιτική εξουσία του πολιτικού ηγεμόνα – φεουδάρχη πάπα!

Όπως είναι γνωστό ο επίσκοπος Ρώμης λόγω των ιδιαιτερώσεων συνθηκών, που είχαν επικρατήσει στο Δυτικό Κράτος από τον 5^ο μ. Χ. αιώνα, του ανατέθηκε να ασκήσει κατ' αρχήν ένα είδος εθναρχίας στους κατακλυσμένους από τις βαρβαρικές ορδές λαούς της Δύσης. Με το πέρασμα του χρόνου όμως ο πάπας άρχισε να εκμεταλλεύεται αυτή τη διακονία και να επιθυμεί να ασκεί εξουσία αρχικά εφ' όλης της Εκκλησίας και συν τω χρόνω να καθίσταται διαχειριστής ακόμα και της πολιτικής εξουσίας. Διέστρεψε τη δημοκρατική δομή της εκκλησιαστικής διοικήσεως (συνοδικό σύστημα) και επιβλήθηκε τελικά ως μονοκράτωρ, αναβιώνοντας ουσιαστικά το ιμπέρριουμ των ρωμαίων αυτοκρατόρων. Η δημοκρατική δομή των Ανατολικών Εκκλησιών, με το συνοδικό σύστημα και την αυτοδιοίκηση της κάθε τοπικής εκκλησίας, υπήρξε σοβαρό εμπόδιο στις απολυταρχικές και ιμπεριαλιστικές τάσεις του πάπα. Η χάλκευση ψευδών και πλαστών κειμένων (Ψευδοκωνσταντίνιος Δωρεά, Ψευδοϊσιδώρειες Διατάξεις, κλπ) δε στάθηκαν ικανά να πραγματοποιήσουν το όνειρο του πάπα. Αποκήρυξε λοιπόν το βυζαντινό κράτος και στράφηκε στους βαρβάρους ηγεμόνες της Δύσεως (Φράγκους), διότι αυτοί ασπάσθηκαν τις παράλογες κοσμοκρατορικές του βλέψεις. Γι' αυτό, αφότου πέρασε στα χέρια των βαρβάρων Φράγκων ο παπικός θρόνος (1049), επήλθε το μοιραίο σχίσμα (1054), με ευθύνη αποκλειστική του παπισμού, ως αναπόφευκτη συνέπεια της εξωφρενικής απαίτησης του πάπα για κοσμοκρατορία.

Από τότε, και σύμφωνα πάντα με τις αδιάψευστες ιστορικές πηγές, ο παπισμός μετέλλαξε κυριολεκτικά και χωρίς φόβο Θεού τη δομή της Εκκλησίας σε καθαρά κοσμικό οργανισμό. Στη θέση της δημιούργησε την "Πολιτεία του Θεού". Οι αιρετικές και αντικανονικές καινοτομίες που θεσμοθέτησε και εφάρμοσε είναι άπειρες. Ο

επίσκοπος Ρώμης μεταμορφώθηκε σε υπέρ-ηγεμόνα. Ζούσε και συνεχίζει να ζει μέσα στη χλιδή και τον αμύθητο πλούτο. Για να στηρίξει την εξουσία του επιβλήθηκε ως ο αντιπρόσωπος του Χριστού στη γη. Κάθε ανυπακοή προς αυτόν θεωρείται ως ανταρσία κατά του Θεού! Οι βάρβαροι ηγεμόνες της Δύσης αντλούσαν από αυτόν την “ελέω Θεού” φεουδαρχική και καταπιεστική τους εξουσία, τον “διαχειριστή κάθε εξουσίας”. Από τον 12^ο αιώνα δεν καταδέχονταν να πατεί πια στη γη, μέχρι πριν λίγα χρόνια τον κουβαλούσαν μόνιμα στους ώμους τους οι παπικοί κληρικοί! Ο εωσφορικός εσμός του ικανοποιούνταν μόνο με το φίλημα της παντόφλας του από όλους τους ανθρώπους, ακόμα και τους αυτοκράτορες, ως σημάδι απόλυτης υποταγής σε αυτόν, ως “αντιπρόσωπος του Θεού”, ως θεός επί γης!

Η Εκκλησία στον παπισμό αντλεί την ύπαρξή της από το πρόσωπο του πάπα, ο οποίος τέθηκε πάνω από την αυθεντία της Εκκλησίας. Σύμφωνα με την εξωφρενική και γελοία περί αλαθήτου θεωρία, η Εκκλησία μπορεί να σφάλλει, ο πάπας όχι! Ο Χριστός βεβαίως είναι η κεφαλή της Εκκλησίας, χωρίς Αυτόν δε μπορεί να υπάρξει η Εκκλησία. Όμως μετά την ανάληψή Του από τη γη, σύμφωνα με την κακόδοξη παπική διδασκαλία, άφησε την Εκκλησία Του στον αντιπρόσωπό Του, τον πάπα. Αυτός είναι πια η κεφαλή της επί γης Εκκλησίας και χωρίς αυτόν δεν μπορεί να υπάρξει η Εκκλησία! Αυτό σημαίνει κατ’ ουσίαν ότι ο ρωμαίος ποντίφικας έχει εξοβελίσει το Χριστό από την Εκκλησία και Του πήρε τη θέση. Έκλεψε ανερυθρίαστα τις θείες ιδιότητες του πραγματικού αρχηγού της Εκκλησίας, του απόλυτου κυριάρχη του κόσμου, του μόνου αλαθήτου, του Χριστού, ως η παν-αλήθεια και τις έδωσε στο δικό του πεπερασμένο και εν πολλοίς αμαρτωλό εαυτό του. Δεν είναι υπερβολή να πούμε πως ο πάπας έπραξε ανάλογα με τον ίδιο τον Εωσφόρο. Έτσι και εκείνος θέλησε να σφετερισθεί τη θεία δόξα και να ανεβάσει το θρόνο του πάνω από το θρόνο του Θεού. Μόνο που εκείνος γκρεμίσθηκε την ίδια στιγμή που έβαλε στο νου του τέτοια αναιδή σκέψη, στην περίπτωση του θεοκάπηλου πάπα η θεία ευσπλαχνία, άγνωστο γιατί, ανέχεται (ακόμα) αυτή την ύβρη.

Αναμφίβολα, η αλλοπρόσαλλη ορθολογιστική σκέψη του δυτικού ανθρώπου, ο άθεος ουμανισμός, ο οποίος τελικά σκοτώνει τον

άνθρωπο, η ατομικιστική θεώρηση της κοινωνίας, η αλλοτρίωση του ανθρώπου μέσω της μηδενιστικής φιλοσοφίας, είναι προϊόντα της όλης θεωρήσεως του παπικού θεσμού. Αφ' ης στιγμής ο πάπας κατέστη μικρός θεός επί της γης κατά τον ίδιο τρόπο κατά μίμηση αυτού ο ευρωπαϊός άνθρωπος αυτονομήθηκε απέναντι στο Θεό και ανακήρυξε τον εαυτό του θεό. Όπως ο υπερ-ηγέτης του ο πάπας ανακήρυξε τον εαυτό του αλάθητο, έτσι και εκείνος απολυτοποίησε το μυαλό του και θεοποίησε το λογικό του. Μέσα από αυτή την προοπτική πηγάζει και η γνωστή πια “θεολογία” του “θανάτου του Θεού”, η οποία συνεχίζει να είναι σήμερα η κυρίαρχη ιδεολογία του δυτικού κόσμου!

Η επίσκεψη του πάπα προφανώς θα πραγματοποιηθεί. Δε μπορούμε δυστυχώς να την αποτρέψουμε. Ας αφήσουμε όμως την πολιτεία να του αποδώσει τις τυπικές τιμές, ως έναν οποιοδήποτε ηγέτη κράτους. Μόνο που, όπως συνηθίζεται, οι δημοκρατικές χώρες αποδίδουν τιμές μόνο σε δημοκρατικά εκλεγμένους ηγέτες κρατών. Στην προκείμενη περίπτωση ο πάπας είναι ένας γνήσιος φεουδάρχης- απολίθωμα του εφιαλτικού ευρωπαϊκού Μεσαίωνα. Η εξουσία του στο βασίλειό του είναι απόλυτη, χωρίς ίχνος δημοκρατικής διαδικασίας.. Το “κράτος του Θεού” δε θα μπορούσε σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί πρότυπο σύγχρονης δημοκρατικής πολιτείας.

Η Εκκλησία μας πρέπει να αγνοήσει εντελώς την παρουσία του στην αιματοβαμμένη χώρα των αγίων και των ηρώων και να μην συμμετάσχει σε καμιά εκδήλωση για εκείνον. Η αδιαφορία αυτή μπορεί να λειτουργήσει ως σιωπηρή διαμαρτυρία για την μακραίωνη αφάνταστα εχθρική στάση του παπισμού κατά της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού. Ο αμετανόητος δυνάστης, ο οποίος καπηλεύεται τον υπέροχο διακονικό επισκοπικό θεσμό, καταπιέζει την Εκκλησία του Χριστού και την χρησιμοποιεί για να κυβερνά τον κόσμο “ελέω Θεού”, πρέπει να καταλάβει πως, αν και θα πατήσει το πόδι του στην Ελλάδα μας ύστερα από δώδεκα αιώνες, δε σημαίνει πως θα την κατακτήσει κιόλας. Οι κακουργίες του Βατικανού από τις διαβόητες σταυροφορίες, ως τις ευχαριστήριες δεήσεις του πάπα για την πτώση της Βασιλεύουσας, ως τις συμμαχίες με την οθωμανική εξουσία για μεγαλύτερη καταπίεση των υποδούλων Ελλήνων, ως την πολεμική

στα χρόνια της Επανάστασης του 1821, ως τη στάση του στην εθνική τραγωδία του 1922, ως τις ενέργειές του κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940, ως τις συννομώσεις του στο σκοπιανό δεν θα πρέπει να ξεχαστούν. Δεν είναι εύκολο επίσης να παραβλέψουμε την τακτική της ουνίας ως τη χειρότερη μορφή απάτης κατά της Ορθοδοξίας μας και τον απαράδεκτο διωγμό που ασκούν οι ουνίτες σήμερα σε χώρες της ανατολικής Ευρώπης.

Προσβολή, πρόκληση και χείριστη αναίδεια κατά του ευσεβούς ελληνικού λαού θα πρέπει να θεωρηθεί η απόφαση του “αγίου πατέρα” να τον συνοδεύσει στο ταξίδι του ουνίτης πατριάρχης, τρανή απόδειξη πως η επίσκεψή του στην Ελλάδα και τις άλλες ορθόδοξες χώρες κρύπτει σκοπιμότητα.

Να γιατί ο πάπας είναι ανεπιθύμητος στην πατρίδα μας.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2001

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΗΣ